

«Manresa em va embriuar i no crec que mai sigui capaç d'abandonar-la»

D'AQUÍ • I D'ALLÀ S'c Cristhian Yung'n Cruz i em declaro amant de l'Equador. A part de tenir el meu cor dividit pel meu país natal i el meu país de residència, un trosset d'aquest està dedicat al meu somni, el comerç. Per aquest motiu, com a jove de 19 anys, estudio un Grau Superior de Comerç i mentre treballo al supermercat Bon Preu durant les nits.

El meu país natal, Equador, sempre ha estat present en la meua vida tot i que el vaig abandonar de ben petit. És cert que no conservo gaires records de la meua vida allà, però els viatges realitzats de visita i el patrimoni que la meua família ha portat a Manresa han fet que sempre tingui Equador present. La meua història d'arribada no és molt sorprenent, és la que moltes persones en la meua situació han viscut. El meu pare va venir primer a visitar Manresa, tres mesos després ho va fer la meua mare i quan van aconseguir certa estabilitat, tant els meus germans com jo ens hi vam afegir.

«Aquesta ciutat em va robar el cor des del primer moment, sobretot el meu barri, la Font.»

L'arribada va ser xocant, era un país nou i jo estava acostumat al meu barri i els meus amics d'allà. Però l'acollida va ser boníssima. Vaig quedar parat, això sí, per la timidesa i la fredor de moltes persones aquí un cop tractes d'establir relació amb ells. A l'Equador la gent es mostra càlida des d'un principi. És cert, però, que aquí, un cop converses per primer cop amb una persona, aquesta sensació desapareix. La gent és sincera, amable i no et neguen mai un somriure.

Desgraciadament, hi ha un aspecte que mai no he pogut compensar, les festes. Aquí el concepte de festa es basa a sortir amb els amics a les discoteques, i tot i que ho gaudeixo, trobo a faltar el component familiar de les festes equatorianes. La meua família es reuneix tot sovint, qualsevol cosa és una excusa per fer una barbacoa i cantar fins a la matinada. Aquí, en canvi, la família normalment es reuneix en festes puntuals com aniversaris o Nadal.

Manresa em va robar el cor des del primer moment, sobretot el meu barri, la Font. Vaig poder substituir el buit que em va quedar en marxar d'Equador gràcies a l'amabilitat que es respira en aquest lloc. Aquí tothom s'ajuda i és admirable com les festes del barri de l'estiu uneixen als veïns. Col·laboració i goig s'ajunten i creen unes festes irrepetibles, cada any és únic. Aquest encisador ambient va ser la clau del meu enamorament. Aquí passo dies amb els amics, faig esport i passejo diàriament amb el meu gos. No em vull descuidar, però, la preciositat del centre històric i comercial de la ciutat, dos llocs on també m'agrada passar temps. Manresa em va embriuar i no crec que mai sigui capaç d'abandonar-la.